

Μὴν τοὺς ἀκούς, Ἀποκρηά, τοὺς παλαιομακαράδες,
 κ' ἂν σπούζουν πῶς δὲν ἔχουμε μῆτε σὺν ἤλιω μοῖρα,
 κ' ἂν κάνουνε τὰ μάττα των γαριβα γὰρ παράδες,
 μὰ πάντοτε τὴν φτώχεια των γὰρ ψεύτικη τὴν ἴπρη.

Ξέρω πῶς τῶχουν φυσικὸ παντοτεινὰ νὰ κλαίνε
 καὶ φτώχειας νὰ μάς λένε.
 Εἶναι πολὺ κλαψάφρηδες
 καὶ κλαίγονται σ'τὰ φέμματα...
 ἴδω κ' ὅτι δεικνόμενοι φουλάνε
 κομποδομήματα.

Μὴ τὰ λόγια των ἀκούς,
 νόμιζέ τα κολοκίθια...
 μὰ κ' ἂν ἐλέπης μερικὸς
 πηδηκτοῦληδες ἀ' ἄλλ' ἔθνη
 νάχουν πεινά δυνατῆ,
 καὶ μὴ τοῦτο τάχα τί,
 ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.

Τὰ παπούτσιμα των παιτοῦν,
 τῆς κοιλίτσας των κρατοῦν,
 τὸν χορὸ δὲν παρατοῦν.

Καλῶς σ'τὴν τὴν Ἀποκρηά τῆς νέας Ρωμοσοῦνης...
 κόσμος μαζεύεται πόλεις
 σ'τὸ πανηγύρι τῆς τρελλῆς,
 κ' ἴπρησαν εἰς τ' Ἀνάκτορα τὸν τῆς Δακαιοσύνης...

Ὁ τοῦ Λομβάρδου Πρόδρομος αὐτὸς ὁ κανακάρης,
 ποῦναι πολλὰ κ' ἡ γνῶσις του κ' ἡ παῖρα του κ' ἡ χάρις,
 μάς ἔγινε σημαντικὸς
 τοῦ Βασιλεῖα γραμματικῆς,
 κ' ἔτσι μιλεῖ σ'τοὺς φίλους του, κ' ἔτσι μιλεῖ σ'τὸ κόμμα,
 ὅπου ποτὰ τὸ βούλεφε καὶ μὴ ψυχῆ καὶ σῶμα.

Ἄσμα ποῦ θὰ συγκινήσῃ τοῦ Ξιτεράνου τοῦ Διονύση.

Ἄφινω γεγὰ σ'τοὺς φίλους μου καὶ σ'τῆς Ἐλῆς τὴν στάνη,
 ἄφινω καὶ τῆς Θέμιδος τ' ὀλόερο μπροστίν,
 γὰρ τὸν Λομβάρδο σ'τὴν παραιτὸ κ' ἔκνενα,
 καὶ πᾶς τῆς Κορώνας μάς γραμματικῆς νὰ γίνω.

Φέρτε νὰ πρῶμα, τῶς γίνομαι μου... γραμματικῆς προβάλλω...
 καίχουν λαγοῦτα καὶ βιολιά,
 καὶ χαρκεῖν τῶν Βασιλεῖα
 γραμματικῆς μεγάλο

Μ' ἔπρησαν μέσα σ'τὴν Αἰθλή
 κ' ἔχ' ὀλοσαν γ' αὐτὸ πολλοί,
 καὶ πρῶτο τὸ χρυσοῦ μαλλί.

Καὶ λέν πολλὰ πρῶθενά χωρίς ἀρχὴ καὶ τέλος,
 πῶς θάμα τάχα τῆς Ἐλῆς ἀντιπροστέλλω μέλος,
 καὶ ὄχω μόνου μου δουλειὰ
 τὸ νὰ μιλῶ σὺν Βασιλεῖα
 νυχθημερὸν γὰρ τὴν Ἐλῆα.

Ἄς ποῦν καὶ περισσότερα
 καὶ τρεῖς φορές χειρότερα.

Ἐγὼ τὴν Σεχαρένα μου γὰρ τίτοια δὲν τὴν σκάνω,
 ἐγὼμαί Νήονος μὴ νιοῦν καὶ ἔρω τι δὲ κάνω.
 Ἐγὼμαί Νήονος μὴ νιοῦν μὴ πειρα καὶ μὴ γνῶσι,
 κ' ἔκνενα ποῦ μ' ἐβούλεφε δὲν θὰ τὸ μεταγορεύω.

Ἐγιναν μοῦτρα σὺν φλωρῆ
 γὰρ μὲ τὸν κανακάρη
 τῆς Θέμιδος τὴν Σεχαρένα
 εἶναι σὺν Ἀργασάρη.

Ἄφινω γεγὰ σ'τοὺς φίλους μου μὴ τὴν γλυκερῆ μου γλῶσσα,
 καὶ σὺν Λομβάρδο παραιτὸ τὰ σχέδια τὰ τόσα,
 καὶ μὴ σὺν τὸ λούση μὴ χαρὰ καὶ νὰ μὴ τὸ κενίσω,
 καὶ νὰ θυμάται ποῦ καὶ ποῦ τὸν πρόδρομο Διονύση.

Φέρτε νὰ πρῶμα... γεγὰ χαρὰ... γελᾶτε χαρικοί...
 μῆτε σ'τὴν μεταρροῖμα δὲν γίνεταί χαλῶστρα,
 μῆτε ὁ ἄφινω κανεὶν τὸ στόμα νὰ μὴ σ'τῆ
 γὰρ χάρι τοῦ βασιλικοῦ ποῦ εἶναι κ' ἡ γλῶστρα.

Τὰ ἔσχάνα τὰ καλῆα.
 γεγὰ σου, Θέμις καὶ Βουλή...
 Γραμματικῆς τοῦ Βασιλεῖα,
 θὰ φορέται καὶ στολή,
 θὰ μὴ δάλου τρικαντὸ,
 θάχω καὶ σπαθὶ κοντὰ.

Καὶ μοῦ λένε σ'τὸ Παλάτι: θὰ καλέ μάς, θὰ καλέ μάς,
 Νήονος μάς, γραμματικῆς μάς,
 ταῖναι ταῦτα ποῦ σοῦ λέν φλογεροῦ σαμπομυλκίνοιοι;
 πλὴν ὁ Νήονος ἀπαντᾶ πῶς γνωρίζει: τί θὰ κάνω.

Μ' ἔκοῦσαν ἀληθινὰ μὲ τὴν πολλὴν παρλάτα,
 μὰ τώρα σεις οἱ φίλοι μου
 φιλόστοι τὰ χεῖλη μου,
 κ' εἶς εἶται τὰ φίλωνα σας τοῦ Τζάντε μαντολάτα.

Ἐἶθε μεγάλῃ πόνηση σας
 παντοτεινὰ νὰ μένη...
 ὅρα καλῶ σ'τὴν πρῶμην σας
 καὶ τρεῖς εὐλογημένη.

Ἀφήστε τὴν μελίζονα τὸν ὀδέρκο τῆς νὰ θγάλη,
 δὲν θέλω συναδέλφους μου νὰ ἔλιπω περιλόπου...
 ἀρεβοῦρ σ'τὴν αἰθουσα τοῦ θρόνου τὴν μεγάλη...
 ὀφθόμεθα μετὰ μικρὸν ἐκεῖ καὶ σ'τοὺς Φιλίππους.

Συγκινημένος τὰς φίλω
 κ' ὄλους θερὰ παρακαλῶ
 πολλοὺς πολλοὺς χαίρεσμονες νὰ πῆτε τοῦ Κορμίνου,
 κ' ἔμένα μερὰ τῶς γίνομαι μου, μ' ἔπρησαν σὺν Παλάτι.

Μὴ τίτοια λόγια χαίρετὰ καὶ τόσα συγκινήσις
 τοὺς φίλους ὁ Διονύσης,
 καὶ στέκει χρυσοστολιστός καὶ λάμπων προτὸ τοῦ θρόνου...
 καλῶς σ'τὴν τὴν Ἀποκρηά... καλῶς σ'τὴν... καὶ τοῦ χρόνου.

Μὴ καὶ περισσότερα ποιητικῆς,
 μ' ἄλλους λόγους ἄγχαίτικῆς.

Μία περὶ νιφίματος σπουδαία πραγματεία
 τοῦ Κερκυραίου τοῦ γιαιτροῦ τοῦ Σπύρου Ζαβιτόπου,
 μὴ παραγγέλματα σοφῆ πολλὰ τε καὶ παντοῖα
 πρὸς χρῆσιν κάθε καθαροῦ καὶ ρυπαροῦ ζώου.

Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Σπαρτιατικόν,
 ποῦ θγαίνει χρόνους δάδεκα λαμπροῦ Ἑλληνικόν.

Λεύκιμα τοῦ Σανθοπούλου, ποῦναι φωτογράφος πρῶτης
 καὶ γραμμάτων διαπύτης,
 ἀπὸ γέροντας καὶ νέους τοῦ θεάτρου συγγραφεῖς,
 ἄλλους μὲν χαριστικῶς, κ' ἄλλους λίαν κατηγῆς.